

РЕШЕНИЕ

№ 1769

гр. София, 15.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **10419** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по жалба на М. А. Ш., [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица][жилищен адрес] срещу: Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) №GRAM-2103551/21.09.2025 г. по чл.171, т.2, б.М от ЗДвП, издадена от А. Д. Я. - мл.автоконтрольор в отдел ПП при СДВР, с която на М. А. Ш. е наложена ПАМ временно спиране от движение на ППС, на собственик, който допуска, организира или предоставя управление на МПС на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение, за срок от 3 месеца.

В жалбата е изложено становище за нарушаване на материалния закон при издаване на оспорената заповед. Твърди се, че същата е несъразмерна, непропорционална, като е нарушен принципът на чл. 6 от АПК, въвеждащ съразмерност между целта, която се преследва с издадения административен акт и защитаваните обществени интереси. Жалбоподателят твърди, че автомобилът е със задно задвижване и е бил включен на спортен режим на движение, което не е законово нарушение, като осъщественият завои е бил със съобразена скорост и в рамките на изискванията чл.20 от ЗДвП и не е извършил нарушение. Моли се за отмяна на заповедта.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован за откритото съдебно заседание, се явява лично. Поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалваната заповед.

Ответникът – младши автоконтрольор отдел „Пътна полиция“ – СДВР, редовно призован, се представлява от юрк. К.. Оспорва жалбата и претендира разноски. В писмени бележки изразява

позиция за прекомерност на претендираните от другата страна разноски.

Жалбата, предмет на това производство, е подадена на 26.09.2025г чрез административния орган в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, тъй като заповедта е връчена на 21.09.2025 г., поради което е и процесуално допустима.

Административен съд София-град като провери законосъобразността на оспорвания акт, съобрази доводите на страните и представените доказателства, намира за установено следното:

Съобразно АУАН №GA 4591051 от 21.09.2025 г., съставен от А. Д. Я. – мл. автоконтрольор при отдел Пътна Полиция СДВР, и свидетели очевидци В. Ц. Б. и Н. Е. А. на същия ден около 17:10 ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]по данни на свидетели очевидци М. А. Ш. като водач на лек автомобил БМВ М4 с рег. [рег.номер на МПС] , управлява собствения си лек автомобил и на кръстовището с [улица]при маневра десен завой в посока [улица]водачът използва пътя, отворен за обществено ползване не по предназначение, а именно превоз на хора и товари, изразяващо се в умишлено форсиране на двигателя, поднасяйки автомобила със задната част на ляво и на дясно по посока на движението, като с действието си застрашава останалите участници в движението. Проверката е извършена пред номер 37 на [улица], с което е установен, че Ш. виновенно е нарушил ЗДвП- чл.104б, т.2 от ЗДвП. АУАН е връчен на адресата в деня на съставянето му.

Съгласно процесната ЗППАМ №GRAM-2103551 от 21.09.2025 г. временно е спряно от движение моторно превозно средство за срок от три месеца на основание чл. 171, т. 2, б. „м“ от Закона за движение по пътищата. Същата заповед препраща и възпроизвежда фактическата обстановка, посочена в АУАН.

По преписката е приобщена и докладна записка от В. Б. - ст. полицай в с-р „ОСПС“ - СДВР, в която излага лично възприетото от него движение на лекия автомобил БМВ с рег. [рег.номер на МПС] , извършените от водача маневри и преднамерено поднасяне на задната част на автомобила, последвалото спиране на автомобила и установяване самоличността на водача.

Приобщена е справка картон на водача М. А. Ш., отразяваща неговата правоспособност с придобити категории, съставени спрямо него АУАН, електронни фишове, ПАМ и наказателни постановления. Приобщени са Заповед 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на МВР и Заповед № 513з-9791/13.09.2024 г на директор на СДВР за преназначаване на А. Я. младши автоконтрольор I степен в 03 група „Контрол, регулиране в централна градска част и осигураване на маршрути“ на 02 сектор Контрол, регулиране и осигураване на мероприятия към отдел ПП при СДВР на младши автоконтрольор I степен в 02 група „Пътен контрол“ към отдел Пътна полиция при СДВР на младши изпълнителска длъжност и Заповед №513з-6400/07.07.2023г на Директор СДВР относно длъжностните лица в структурите на МВР, разполагащи с правомощие за налагане на ПАМ по чл.171 от ЗДвП.

Така установеното от фактическа страна води до следните правни изводи:

При проверка материалната компетентност на издателя на оспорената заповед, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган с оглед изискванията на чл.172, ал.1 от ЗДвП, съгласно която принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", и 6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 6400 от 07.07.2023г. на директора на СДВР, съобразно която Отдел ПП при СДВР – полицейски органи по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР могат да издават заповеди по чл. 172, ал.2 от ЗДвП.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, съобразно чл.172, ал.1 от ЗДвП и чл.59, ал.2 от АПК и съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ. В същата се

съдържа описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. По делото е представен и АУАН, станал основание за издаване на процесната ПАМ и към който същата препраща. Актът е подписан от нарушителя, редовен е от външна страна и доказва установените с него факти, тъй като предвид разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

В производството по издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Правни основания, посочени в административния акт са чл. 22 ЗАНН и чл. 171, т.2, буква „м“ ЗДвП. Съгласно чл. 23 ЗАНН, случаите, когато могат да се налагат ПАМ, техния вид, органите, които ги прилагат и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване, се уреждат в съответния закон или указ и в частност според чл. 171 ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон.

Освен основание за реализиране на административнонаказателна отговорност по ЗАНН, АУАН е доказателствено средство, с което са констатирани обстоятелствата, послужили като основание за налагане на принудителната административна мярка по реда на АПК. АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл. 59, т. 4, пр. 1 АПК - цитиран е в обстоятелствената част на заповедта.

Така установените факти са с налична процесуална възможност за опровергаване в хода на инициираното съдебно производство по обжалване на ПАМ. В случая обаче жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, че отразеното в АУАН не отговаря на действителността, поради което отразените в АУАН фактически обстоятелства не са опровергани.

Съгласно чл. 171, т.2, буква „м“ ЗДвП, се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари – за срок три месеца; съгласно чл.172, ал.4 от ЗДвП, в случаите на чл.171, т.2, буква „м“ свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се изземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение на лицето, управлявало моторното превозно средство.

Мотивите на административния орган за прилагане на ПАМ са, че с приложения АУАН е констатирано, че водачът при управлението на собствения си автомобил е предприел маневра, при която преднамерено е извел автомобила извън контрол – умишлено форсиране на двигателя и поднасяйки автомобила със задната част на ляво и дясно, с което е създадена опасност за останалите участници в движението. Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл.104б, т.2 ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, като за нарушението на тази разпоредба е предвидена административнонаказателна санкция по чл. 175а ЗДвП "Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Нарушението на жалбоподателя М. А. Ш., констатирано с АУАН, който е редовно съставен, има доказателствена сила до доказване на противното. Акта е съставен от компетентен орган, има необходимото съдържание, както и са спазени разпоредбите на чл.40-43 от ЗАНН за съставянето

му. Описаните в акта фактически обстоятелства за извършеното нарушение по ЗДвП досежно начина на управление на МПС съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на оспорената заповед. Целта на приложената ПАМ има превантивен характер – да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание.

По изложените по-горе съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход от спора и своевременно направеното искане от страна на ответника за присъждане на разноски, съдът намира, че такива му се дължат. В полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв., определен по реда на чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г. тази сума следва да бъде изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или сумата, която следва да се присъди в полза на жалбоподателя е в размер на 102,26 евро.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Ш., [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица][жилищен адрес] срещу: Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №GRAM-2103551/21.09.2025 г. по чл.171, т.2, б.М от ЗДвП, издадена от А. Д. Я. - мл.автоконтрольор в отдел ПП при СДВР, с която временно е спряно от движение моторно превозно средство негова собственост за срок от три месеца на основание чл. 171, т. 2, б. „м“ от Закона за движение по пътищата.

ОСЪЖДА М. А. Ш., [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица][жилищен адрес] да заплати на СДВР сума в размер на 102,26 (сто и две евро и 0,26 цента) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.